

Dosarul nr. 1ra-958/16

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun

juducând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2016 în cauza penală în privința lui

Gaidău Ion Mihail, născut la
25.03.1970, originar din s. Drăgănești, domiciliat
în s. Rădoaia, r-nul Sîngerei,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond – 08.05.2015-16.07.2015;

2. Instanța de apel – 21.08.2015-15.01.2016;

3. Instanța de recurs – 08.04.2016-24.05.2016;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 06 iulie 2015, Gaidău Ion a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) Cod penal.

2. Adoptînd sentința în cauză prima instanță a reținut, că Gaidău Ion a fost învinuit pentru faptul că fiind căsătorit cu Gaidău Ina, născută la 25.10.1970, locuind împreună în domiciliul lor situat în satul Rădoaia, raionul Sîngerei, avînd în grijă, educație și întreținere copiii minori Gaidău Stanislav, născut la 24.01.1999, Gaidău Marius, născut la 23.12.2002, Gaidău Estera, născută la 30.08.2004, la 17 decembrie 2014, aproximativ pe la ora 20.00, în domiciliul lui Gherman Vasile, născut la 07.07.1949, din satul Rădoaia, raionul Sîngerei, care este tatăl soției sale, aflîndu-se în stare de ebrietate produsă de alcool, intenționat, a aplicat violență fizică în privința soției sale Gaidău Ina, manifestată prin comportament de atac fizic și anume prin apucarea forțată de mîna pentru a o determina să meargă la domiciliu. Pentru a se elibera, Gaidău Ina s-a smuls din mîna soțului, s-a dezechilibrat și a căzut, lovindu-se cu capul de masă. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.19 D din 11.02.2015, s-a stabilit că părții

vătămate Gaidău Ina i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare sub formă de comoție cerebrală, edem a țesuturilor moi, echimoze pe față, torace și genunchiul stâng.

Instanța de judecată în urma analizei efectuate a probelor prezentate și cercetate a concluzionat că învinuirea formulată inculpatului Gaidău Ion în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal nu a fost confirmată în ședința de judecată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror care a solicitat casarea ei și adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Gaidău Ion să fie recunoscut culpabil de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicate să fie suspendată condiționat pe un termen de 2 ani.

În argumentarea cerințelor apelantului a invocat că, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că Gaidău Ion a început comportamentul agresiv față de victimă încă aflându-se la domiciliu, și anume, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a inițiat o ceartă cu victima, ultima fiind nevoită să părăsească domiciliul, retrăgându-se la tatăl său Gherman Vasile. Inculpatul, continuându-și acțiunile cu caracter violent a venit în gospodăria lui Gherman Vasile, unde a încercat contrar voinței victimei, să o ducă cu forța acasă, iar urmare a acțiunilor sale agresive și violente victimei i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare. Apelantul consideră, că nu s-a ținut cont de caracterul și localizarea leziunilor corporale ale părții vătămate (cap, torace, genunchi), ce vine în contradicție cu versiunea inculpatului, susținută în instanța de victimă, care continuă să conviețuiască cu agresorul și cu care au 6 copii. Nu s-a ținut cont nici de faptul, că în rezultatul acțiunilor violente ale inculpatului i-au fost cauzate leziuni corporale medii lui Gherman Vasile, care este tatăl părții vătămate Gaidău Ina și care a refuzat să depună plângere împotriva ginerelui său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, a admis demersul acuzării privind reluarea cercetării judecătorești potrivit modului stabilit pentru prima instanță, dispunând audierea nemijlocită în ședința instanței de apel a părții vătămate Gaidău Ina, inculpatului Gaidău Ion, martorilor și prezentarea bazei probante scrise care părțile au considerat-o pertinentă, concludentă și utilă pentru justa soluționare a cauzei.

După îndeplinirea respectivelor prevederi legale, Colegiul penal a considerat, că instanța de fond dispunând achitarea inculpatului Gaidău Ion de sub învinuirea formulată pe art. 201¹ alin.(1) Cod penal pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, a adoptat o hotărâre legală și temeinică, bazată pe întreg ansamblul probant care cert dovedește nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel, în confirmarea lipsei în fapta inculpatului Gaidău Ion a semnelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) Cod penal a menționat că *latura obiectivă* a infracțiunii de violență în familie se structurează din fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal, urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, aceste trei elemente fiind necesare pentru structura laturii obiective a infracțiunii nominalizate.

În speță nu sunt întrunite elementele laturii subiective și obiective, or, în cadrul ședințelor de judecată s-a constatat, inclusiv și prin declarațiile părții vătămate și inculpatului, că de către ultimul *nu a fost aplicată violență în privința soției sale, Gaidău Ina, inculpatul a apucat-o de mână și a îmbrățișat-o cu scopul de a merge împreună acasă, însă, Gaidău Ina s-a smuls din mâna soțului său, după care pierzând echilibrul a căzut peste tatăl său, care se afla în spate și s-a lovit. Toate s-au întâmplat spontan. Gaidău Ina a delarat că inculpatul nu a tras-o de mână, numai a apucat-o și a spus ca împreună să meargă acasă, nu a apucat-o forțat și nu a încercat să o ia acasă forțat. Partea vătămată de asemenea a declarat că soțul său, Gaidău Ion nu a înjurat-o. Declarații analogice cu cele ale părții vătămate și ale inculpatului, a depus și martorul Gherman Anatolie, care a relatat în instanța de fond că în seara incidentului a venit la părinții săi și tatăl său, Gherman Vasile i-a comunicat că Ina și Ion ceva nu s-au înțeles. Ion a tras-o de mână, Ina s-a smuncit din mâna lui Ion și a căzut peste Gherman Vasile și ultimul a căzut jos. A sunat la ambulanță, apoi la poliție. Tatăl său i-a spus că Gaidău Ion nu intenționat a făcut aceasta.*

În acest sens, Colegiul a reținut și procesul verbal despre săvârșirea infracțiunii din 31.01.2015, potrivit căruia Gaidău Ina a rugat organele de poliție să ia măsuri conform legii, comunicând că la 17.12.2014 s-a întors de la serviciu și l-a găsit pe soțul său acasă în stare de ebrietate. L-a întrebat unde a băut, din care motiv între ei s-a iscat cearta, ea supărându-se a plecat la părinții săi Gherman Vasile și Gherman Ana. Ajungând la părinți, din urmă a venit și soțul, a apucat-o de mână să o ia acasă, însă ea a refuzat. Atunci Gaidău Ion a tras-o, ea a tras mâna și a căzut peste tatăl său, care se afla din spatele ei, căzând pe un prag și și-a fracturat piciorul (f.d.9).

Activitatea infracțională ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunii de violență în familie este desemnată de legiuitor prin expresia violență în familie, aceasta semnificând acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei.

Colegiul penal, făcând trimitere la Legea Republicii Moldova nr. 45 din 01.03.2007 *Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie*, a menționat că inculpatul Gaidău Ion nu a întreprins acțiuni în vederea aplicării violenței asupra părții vătămate Gaidău Ina. Reieșind din declarațiile analizate s-a constatat acțiunea

inculpatului sub formă de apucare de mână, avînd drept scop luarea acesteia la domiciliul lor, acțiune care nicidecum nu poate fi considerată drept manifestare de violență. Totodată, Colegiul a specificat că la caz nu persistă nici semnul calificativ de violență psihică, constatîndu-se că Gaidău Ion nu a acționat psihic/psihologic asupra soției sale, chiar însuși partea vătămată a indicat că inculpatul nu a înjurat-o, *mai mult ca atît, că o atare formă de manifestare a violenței de către acuzare nici nu s-a incriminat*, în concluziile de învinuire invocîndu-se numai violența fizică.

Colegiul a indicat, că urmarea prejudiciabilă constituie a doua componentă a laturii obiective a infracțiunii. Componenta de infracțiune prevăzută la art. 201¹ Cod penal, este una materială, adică infracțiunea se consumă în momentul apariției urmărilor prejudiciabile exprimate prin cauzarea suferinței fizice, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, cauzarea suferinței psihice, cauzarea prejudiciului moral, cauzarea prejudiciului material.

Potrivit învinuirii formulate, urmările prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(1) Cod penal se exprimă prin *cauzarea suferinței fizice, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*. Prin raportul de expertiză medico-legală nr.19 D din 09-11.02.2015 la Gaidău Ina s-au constatat vătămări corporale sub formă de comoție cerebrală, edem a țesuturilor moi și echimoze pe față, torace și genunchiul stîng, care după caracterul său se califică ca ușoare și au fost cauzate de acțiunea unui corp contodent.

Analizînd cele menționate, s-a constatat lipsa legăturii de cauzalitate dintre fapta inculpatului și vătămările corporale depistate la partea vătămată, or, comoția cerebrală, edemul țesuturilor moi și echimoze pe față, torace și genunchiul stîng al părții vătămăte sunt rezultatul căderii acesteia în urma dezechilibrării sale ca rezultat al smuncirii din mîna soțului, Gaidău Ion. Adică, partea vătămată a căzut și s-a lovit după ce s-a dezechilibrat smuncindu-se din mîna inculpatului, nedorind să plece cu acesta acasă deoarece erau certați. Respectiv, vătămările corporale rezultate din cădere se datorează acțiunii sale proprii și nicidecum acțiunilor inculpatului.

Totodată s-a remarcat că la calificarea infracțiunii latura obiectivă trebuie analizată în strînsă legătură cu latura subiectivă, deoarece pentru existența infracțiunii nu se poate concepe o latură fără cealaltă, ele formînd o unitate. Nu este suficient să se stabilească numai comiterea de către o persoană a acțiunii sau inacțiunii și urmarea periculoasă a acesteia, ci trebuie să se constate și că acestea au fost precedate și însoțite de procese psihice specifice vinovăției ca trăsătură a infracțiunii, întrucît răspunderea penală presupune atît un temei obiectiv, cît și unul subiectiv.

Latura subiectivă constă dintr-un complex de stări de conștiință specifice care preced și însoțesc actele exterioare. Elementul de bază ce trebuie stabilit la calificarea infracțiunii este vinovăția. În cazul infracțiunii prevăzute de art.201¹ Cod penal, latura subiectivă se realizează prin intenția directă a făptuitorului de a cauza părții vătămăte

suferințe fizice și/sau psihice, fapt ce la caz lipsește, or, inculpatul în cadrul audierii sale a indicat că a venit în seara incidentului în gospodăria socrilor după soția sa, având intenția de a o lua acasă. Aceste declarații ale inculpatului se confirmă prin acțiunile întreprinse de el, precum și prin cele relatate de partea vătămată, care a indicat că într-adevăr, Gaidău Ion în seara de 17.12.2014 a venit după ea la părinții acesteia și a vrut să o ducă acasă, nu a încercat forțat să o ia acasă. Susține că toate s-au întâmplat spontan, neintenționat.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, judecând cauza în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală, le-a analizat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și din punct de vedere al coroborării lor, corect concluzionând că învinuirea formulată lui Gaidău Ion în baza art.201¹ alin.(1) Cod penal nu a fost confirmată.

Cu referire la afirmațiile apelantului, precum că instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că în rezultatul acțiunilor violente ale inculpatului i-au fost cauzate leziuni corporale medii lui Gherman Vasile, Colegiul a menționat că potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală *”Judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Din conținutul normei menționate rezultă netemeinicia argumentului enunțat în apel de către acuzare, or, instanța prin sentința emisă s-a expus în limita învinuirii formulate lui Gaidău Ion, iar în cazul efectuării analizei circumstanțelor cauzării leziunilor corporale depistate la Gherman Vasile, instanța ar depăși limitele învinuirii formulate, fapt echivalat cu casarea actului judiciar emis.

5. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei spre o nouă rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat:

(1) Atît instanța de fond cît și cea de apel, în mod eronat, au neglijat valoarea probantă a probelor examinate în cadrul ședințelor de judecată prezentate de către acuzare, fiind totodată indusă în eroare de declarațiile inculpatului care nu și-a recunoscut vina și care poartă un caracter de apărare, scopul primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală;

(2) În scopul argumentării deciziei de menținere a sentinței de achitare, instanța de apel, în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor cercetate în ședință, și anume declarațiile părții vătămate (chiar și dacă sunt contradictorii), a martorilor și a altor acțiuni de urmărire penală;

(3) Comiterea infracțiunii incriminate inculpatului se confirmă prin cumulul de probe veridice, utile și concludente care se află într-o coroborare reciprocă, administrate

de către organul de urmărire penală, acuzarea considerînd că atît instanța de fond cît și cea de apel nu au clarificat obiectiv circumstanțele cauzei examinate.

6. Verificînd decizia recurată în raport cu motivele invocate în recurs și materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul procurorului urmează a fi respins din următoarele considerente:

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Alin. (4) și (5) ale aceleași norme prevăd că, *în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor și instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală și anume, că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal constată că temeiul la care se referă autorul recursului nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

De asemenea, din textul recursului se vede că autorul critică aprecierea probelor administrate la caz, considerînd-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei.

La soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat cauza sub toate aspectele, probele prezentate de părți, verificîndu-le și apreciindu-le just, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor și în mod întemeiat a menținut sentința prin care a fost achitat Gaidău Ion de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Judecînd cauza, instanța de apel a stabilit că partea acuzării nu a prezentat probe

pertinente și concludente care, în ansamblu cu circumstanțele cauzei, ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală instanțele de fond au făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză argumentând detaliat respingerea probelor ce au fost administrate în suportul învinuirii aduse inculpatului în prezenta cauză.

Toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Argumentele recurentului cu privire la aprecierea unilaterală a probelor nu au nici un suport legal, or potrivit prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, *concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri; toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.*

În virtutea celor menționate, Colegiul penal constată că, instanța de apel în decizia sa corect a invocat că, *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art.201¹ Cod penal se realizează prin intenția directă a făptuitorului de a cauza părții vătămate suferințe fizice și/sau psihice, fapt ce la caz lipsește, or, inculpatul în cadrul audierii sale a indicat că a venit în seara incidentului în gospodăria socrilor după soția sa, avînd intenția de a o lua acasă. Aceste declarații ale inculpatului se confirmă prin acțiunile întreprinse de el, precum și prin cele relatate de partea vătămată, care a indicat că într-adevăr, Gaidău Ion în seara de 17.12.2014 a venit după ea la părinții acesteia și a vrut să o ducă acasă, nu a încercat forțat să o ia acasă.

Totodată instanța de apel corect a specificat că *latura obiectivă* a infracțiunii de violență în familie se structurează din fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau inacțiunea manifestată fizic sau verbal, urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile, elemente ce sunt necesare pentru structura laturii obiective a infracțiunii nominalizate.

Colegiul reține că Gaidău Ion a fost pus sub învinuire pentru faptul că *la 17 decembrie 2014, aproximativ pe la ora 20.00, ... aflîndu-se în stare de ebrietate produsă de alcool, intenționat, a aplicat violență fizică în privința soției sale Gaidău Ina, manifestată prin comportament de atac fizic și anume prin apucarea forțată de mîină pentru a o determina să meargă la domiciliu.*

Astfel, Colegiul lărgit constată că conform Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, *violența fizică* reprezintă cauzarea vătămării ușoare a integrității corporale ori a sănătății, săvârșită prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar. Raportînd cele menționate la cazul din speță, Colegiul constată că de către

instanțele de fond corect s-a stabilit că acțiunile inculpatului nu constituie elementele laturii subiective și obiective, or, în cadrul ședințelor de judecată s-a constatat indubitabil, inclusiv și prin declarațiile părții vătămate și inculpatului, că de către ultimul *nu a fost aplicată violență în privința soției sale, Gaidău Ina, inculpatul a apucat-o de mână și a îmbrățișat-o cu scopul de a merge împreună acasă, însă, Gaidău Ina s-a smuls din mâna soțului său, după care pierzînd echilibrul a căzut peste tatăl său, care se afla în spate și s-a lovit. Toate s-au întîmplat spontan.* Gaidău Ina a declarat că *inculpatul nu a tras-o de mână, numai a apucat-o și a spus ca împreună să meargă acasă, nu a apucat-o forțat și nu a încercat să o ia acasă forțat.* Partea vătămată de asemenea a declarat că *soțul său, Gaidău Ion nu a înjurat-o.* Declarații analogice cu cele ale părții vătămate și ale inculpatului, a depus și martorul Gherman Anatolie, care a relatat în instanța de fond că în seara incidentului *a venit la părinții săi și tatăl său, Gherman Vasile i-a comunicat că Ina și Ion ceva nu s-au înțeles. Ion a tras-o de mână, Ina s-a smuncit din mâna lui Ion și a căzut peste Gherman Vasile și ultimul a căzut jos. A sunat la ambulanță, apoi la poliție. Tatăl său i-a spus că Gaidău Ion nu intenționat a făcut aceasta.*

Colegiul de asemenea consideră, că acțiunea inculpatului sub formă de apucare de mână, avînd drept scop luarea acesteia la domiciliul lor, nicidecum nu poate fi considerată drept manifestare de violență. Totodată, se specifică că la caz nu persistă nici semnul calificativ de violență psihică, constatîndu-se că Gaidău Ion nu a acționat psihic/psihologic asupra soției sale, chiar însuși partea vătămată indicînd că inculpatul nu a înjurat-o, *mai mult ca atît, o atare formă de manifestare a violenței de către acuzare nici nu s-a incriminat,* în concluziile de învinuire invocîndu-se numai violența fizică.

În aceiași ordine de idei Colegiul mai menționează, că potrivit învinuirii formulate, urmările prejudiciabile ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (I) Cod penal se exprimă prin *cauzarea suferinței fizice, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.* Prin raportul de expertiză medico-legală nr.19 D din 09-11.02.2015 la Gaidău Ina s-au constatat vătămări corporale sub formă de comoție cerebrală, edem a țesuturilor moi și echimoze pe față, torace și genunchiul stîng, care după caracterul său se califică ca ușoare și au fost cauzate de acțiunea unui corp contodont. La acest capitol, Colegiul de asemenea susține poziția instanței de apel care analizînd cele menționate, a constatat lipsa legăturii de cauzalitate dintre fapta inculpatului și vătămările corporale depistate la partea vătămată, or, vătămările corporale ușoare constatate la partea vătămată sunt rezultatul căderii acesteia în urma dezechilibrării sale în urma smuncirii din mîna soțului, Gaidău Ion. Adică, partea vătămată a căzut și s-a lovit după ce s-a dezechilibrat smuncindu-se din mîna inculpatului, nedorind să plece cu acesta acasă deoarece erau certați. Respectiv, vătămările corporale rezultate din cădere se datorează acțiunii sale proprii și nicidecum acțiunilor inculpatului.

Reieșind din cele expuse, Colegiul lărgit menționează că instanțele de fond, printr-

o apreciere justă a probelor, corect au concluzionat asupra achitării inculpatului de învinuirea comiterii infracțiunii imputate, luând în considerație totalitatea probelor care în ansamblu resping temeinicia învinuirii aduse de organul de urmărire penală.

Instanța de apel, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel pe care le-a considerat întemeiate.

Tot aici, instanța de recurs remarcă că, procurorul nu a prezentat careva probe noi, suplimentare, în favoarea acuzării, iar în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcției lui procesuale (art.51, 53, 320 Cod de procedură penală).

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capecan contra Belgiei* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că instanțele de fond și de apel au adoptat hotărâri legale și întemeiate.

Din conținutul recursului declarat, se evidențiază că autorul critică aprecierea probelor administrate la caz. Aici, Colegiul reține, că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, mai mult ca atât, temeiul invocat nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În concluzie Colegiul constată, că în prezenta cauză nu se întrevăd erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și ca urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, instanța de apel dând o apreciere corectă probelor administrate, examinându-le multilateral, iar motivarea soluției fiind bazată respectiv pe ele.

În acest context, Colegiul penal conchide, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârii contestate.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2016 în cauza penală în privința lui Gaidău Ion, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 21 iunie 2016.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Ion Guzun